

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 30. syyskuuta 2014
(OR. en)

14009/14

**Toimielinten välinen asia:
2014/0286 (NLE)**

**CLIMA 90
ENV 814
ENER 424
TRANS 465
ENT 218
IA 7**

EHDOTUS

Lähettiläjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	7. lokakuuta 2014
Vastaanottaja:	Uwe CORSEPIUS, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2014) 617 final
Asia:	Ehdotus neuvoston direktiiviksi bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY mukaisista laskentamenetelmistä ja raportointivaatimuksista

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja – COM(2014) 617 final

Liite: COM(2014) 617 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 6.10.2014
COM(2014) 617 final

2014/0286 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

**bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivin 98/70/EY mukaisista laskentamenetelmistä ja raportointivaatimuksista**

{SWD(2014) 295 final}

{SWD(2014) 296 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Neuvoston ja parlamentin 22. huhtikuuta 2009 hyväksymässä ilmasto- ja energiapaketissa asetettiin tavoitteeksi vähentää kasvihuonekaasujen päästöjä 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Paketin osana tarkistettiin bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annettua direktiiviä 98/70/EY¹.

Tarkistettu direktiivi velvoittaa toimittajat² vähentämään kuudella prosentilla tieliikenteen ajoneuvoissa käytettäväksi toimitetun polttoaineen ja muun energian (sähkön) sekä liikkuvissa työkoneissa käytettäväksi tarkoitetun polttoaineen elinkaarenaikaista kasvihuonekaasuintensiteettiä vuonna 2020 päättyvän velvoitekauden loppuun mennessä. Tämän tavoitteen saavuttaminen auttaisi jäsenvaltioita saavuttamaan myös tavoitteet, jotka on asetettu muille kuin päästökauppajärjestelmään kuuluville aloille. Tämä uusi velvoite vahvistetaan direktiivin 7 a artiklassa, jossa käytännössä vahvistetaan "vähähiilistä polttoainetta koskeva standardi" unionin lainsäädännössä. Direktiivissä myös velvoitetaan toimittajat ilmoittamaan vuodesta 2011 alkaen jäsenvaltioiden nimeämille viranomaisille tiedot muun muassa toimitetun polttoaineen kasvihuonekaasuintensiteetistä.

Kuuden prosentin vähennys saavutetaan todennäköisesti biopolttoaineiden käytöllä, sähköllä sekä kaasujen soihdutuksen ja kaasunpoiston vähentämisellä fossiilisten polttoaineiden raaka-aineiden hankintavaiheessa.

Direktiivin 7 a artiklan 5 kohdan perusteella komissio esittää kyseisen 7 a artiklan täytäntöönpanemiseksi tarvittavia toimenpiteitä, jotka hyväksytään valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Näin komissiolla on valtuudet antaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat kasvihuonekaasupäästöjen seuranta- ja vähennysjärjestelmää. Komissiota pyydettiin erityisesti harkitsemaan ehdotuksia, jotka liittyvät seuraaviin:

- menetelmä, jolla lasketaan muista kuin biologisista lähteistä peräisin olevien polttoaineiden ja muun energian kasvihuonekaasupäästöt (osat, jotka koskevat biopolttoaineista peräisin olevien kasvihuonekaasupäästöjen laskentaa, sisältyvät jo direktiivin liitteeseen IV);
- menetelmä, jolla lasketaan perustilanteen mukainen fossiilisten polttoaineiden kasvihuonekaasuintensiteetti, jota käytetään vertailuarvona mitattaessa tavoitteen saavuttamista;
- sähköautoissa käytetyn sähköenergian kasvihuonekaasuintensiteetin laskeminen ja todentaminen;
- kaikki säännöt, jotka ovat tarpeen sen vaatimuksen täyttämiseksi, että kaksi tai useampi yhdestä tai useasta jäsenvaltioista peräisin olevaa toimittajaa voi raportoida kasvihuonekaasuintensiteetistä yhteisesti;

¹ Direktiivi 2009/30/EY, EUVL L 140, 5.6.2009, s. 88.

² Taho, joka on vastuussa siitä, että polttoaineesta tai energiasta maksetaan valmistevero, esim. öljynjalostamo.

- kaikki muut 7 a artiklan soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

Tässä direktiiviluonnoksessa käsitellään kaikkia edellä mainittuja viittä näkökohtaa.

Direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan 1 kohdassa määritetään toimittajien raportointivelvoitteet. Niiden täydentämiseksi esitetään yhdenmukaiset määritelmät raportoitavista tiedoista sekä raportointivaatimukset jäsenvaltioille, jotka raportoivat komissiolle unionissa käytetyn polttoaineen kasvihuonekaasuista. Erityisesti nämä raportointivaatimukset mahdollistavat sen, että voidaan päivittää fossiilinen vertailukohta, joka esitetään direktiivin 98/70/EY liitteen IV osan C kohdassa 19 sekä direktiivin 2009/28/EY liitteen V osan C kohdassa 19. Lisäksi ne helpottavat direktiivin 98/70/EY 8 artiklan 3 kohdan ja 9 artiklan 2 kohdan mukaista raportointia.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Heinäkuussa 2009 käynnistettiin julkinen kuuleminen³, jossa keskityttiin direktiiviluonnoksessa käsitelyihin asioihin. Tammikuussa 2010 järjestettiin sidosryhmäkokous, johon osallistui fossiilisten polttoaineiden ja biopolttoaineiden alojen, jäsenvaltioiden ja kansalaisjärjestöjen edustajia. Maaliskuussa 2010 komission yksiköt keskustelivat jäsenvaltioiden kanssa konseptiasiakirjasta direktiiviluonnoksen laatimiseksi. Sen lisäksi komissio on käyttänyt tämän ehdotuksen laatimisessa seuraavia:

- JEC:n työ ja sen Well-to-Wheels -tutkimus⁴;
- Brandt-tutkimus luonnonbitumista⁵.
- Brandt-tutkimus öljyliuskeesta⁶.
- ICCT-tutkimus muista raakaöljyistä⁷.

Brandtin työstä tehtiin ulkoinen vertaisarviointi, jonka tuloksista keskusteltiin sidosryhmien kanssa julkisessa kokouksessa 27. toukokuuta 2011⁸. Myös ICCT:n työstä tehtiin vertaisarviointi, jonka tuloksista keskusteltiin sidosryhmien kanssa julkisessa kokouksessa 20. helmikuuta 2014⁹.

Vuonna 2013, sen jälkeen kun oli käyty tuloksettomia keskusteluja polttoaineita käsittelevän komitean¹⁰ kanssa luonnosdirektiivistä, jolla yhdenmukaistetaan menetelmää

³ <https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp> sekä kysymyksiä että vastauksia varten

⁴ JEC-yhteenliittymän muodostavat komission yhteinen tutkimuskeskus, autovalmistajien eurooppalainen tutkimus- ja kehitysliitto EUCAR ja öljy-yhtiöiden eurooppalainen jalostuksen ympäristö-, terveys- ja turvallisuusasioita käsittelevä liitto CONCAWE. Näin komissio, EU:n autoteollisuus ja öljyteollisuus osallistuvat tähän työhön. http://iet.jrc.ec.europa.eu/about-jec/sites/about-jec/files/documents/report_2013/wtt_report_v4_july_2013_final.pdf

⁵ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9e51b066-9394-4821-a1e2-ff611ab22a2d>

⁶ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9ab55170-dc88-4dcb-b2d6-e7e7ba59d8c3>

⁷ <https://circabc.europa.eu/w/browse/49f63fd8-7e27-4cf7-8790-3410ee8d308e>
Kansainvälinen puhtaiden liikennejärjestelmien neuvosto (ICCT).

⁸ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9e51b066-9394-4821-a1e2-ff611ab22a2d>

⁹ <https://circabc.europa.eu/w/browse/75e69e4c-ded2-418c-a6e6-ee3fa3a93c6c>

¹⁰

<http://ec.europa.eu/transparency/regcomitology/index.cfm?do=search.dossierdetail&i4E3IvzVEe6K7czhtRYFvHaI4f3TEUr8zQzZMBeU3winIDvf1TNPofuY6ToXhDSw>

maantieajoneuvoissa käytettävistä muuta kuin biologista alkuperää olevista polttoaineista ja sähköstä aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen laskemiseksi, komissio laati vaikutusten arvioinnin kaikkien ehdotettujen täytäntöönpanovaihtoehtojen arvioimiseksi. Tämän arvioinnin perusteena käytetty lähestymistapa esitettiin kahdessa 20. joulukuuta 2012 ja 15. huhtikuuta 2013 järjestetyssä sidosryhmien seminaarissa¹¹.

Samaan aikaan komissio pyrki saamaan selvyyden siitä, onko toimialalle tarpeen laatia sääntöjä toimittajille, jotka voisivat täyttää vähentämistavoitteensa yhteisesti. Toimialalta ei saatu vastausta useista tätä koskevista pyynnöistä huolimatta. Komissio on sen vuoksi katsonut, ettei tällä hetkellä tarvita erityisiä sääntöjä, lukuun ottamatta yhdenmukaistettuja määritelmiä ja raportointijärjestelmää.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Luonnosdirektiivissä, joka koskee muuta kuin biologista alkuperää olevista polttoaineista ja muusta energiasta aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen laskentamenetelmää, on seuraavat keskeiset osat:

- Yhden keskimääräisen oletusarvon käyttö; oletusarvo edustaa yksikön kasvihuonekaasuintensiteettiä polttoainetyyppiä kohti;
- Toimittajien jäsenvaltioille ja jäsenvaltioiden komissiolle suorittama vuosittainen yhdenmukaistettu raportointi, jota tarvitaan kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten seuraamiseksi unionissa sekä laskentamenetelmien saattamiseksi teknisen ja tieteellisen edistymisen mukaiseksi.

Valitun laskentamenetelmän ja raportointivaatimusten alkuperä

Vaikutusten arvioinnin perustana käytetyssä työssä keskityttiin analysoimaan arvioitujen kasvihuonekaasujen laskentamenetelmien tarkkuutta sekä kustannuksia ja hallinnollista raskautta, jota toimittajille ja jäsenvaltioille aiheutuisi direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan noudattamisesta.

Epätarkka raportointi vaikeuttaa polttoaineiden laatua koskevassa direktiivissä asetetun kasvihuonekaasuintensiteetin tavoitteen saavuttamista ja vaikuttaa epäoikeudenmukaisesti siihen, miten ponnistelut jakautuvat polttoaineen toimittajien kesken. Laskentamenetelmän tarkkuus riippuu valitusta menetelmästä ja käytettävien tietojen tarkkuudesta. Menetelmistä, joissa raaka-aineet eritellään tarkemmin, saadaan tarkempia tuloksia. Raportoitujen tietojen tarkkuus liittyy myös läheisesti tietoihin, jotka koskevat raaka-aineiden hankinnasta ja prosessoinnista aiheutuvia päästöjä ("alkuvaiheen päästöt"). Tiedot¹², jotka ovat perustana polttoaineen laatua käsitelleen komitean toimenpideluonnokseen sisältyville arvoille, perustuvat öljyn- ja kaasuntuottajien järjestön vapaaehtoiseen raportointiin. Tiedot vastaavat alle puolta unionissa jalostetusta raakaöljystä eivätkä anna tietoa tuoduista tuotteista. Viimeaikaiset tutkimukset ja tiedot raaka-aineista, joita käytetään tuottamaan 60¹³–90⁷ prosenttia unionissa kulutetuista fossiilisista polttoaineista, osoittavat, että elinkaaren aikaiset

¹¹ <https://circabc.europa.eu/w/browse/6893ba02-aaed-40a7-bf0d-f5affc85a619>

¹² http://iet.jrc.ec.europa.eu/about-jec/sites/about-jec/files/documents/report_2013/wtt_report_v4_july_2013_final.pdf

¹³ http://www.nrcan.gc.ca/sites/www.nrcan.gc.ca/files/energy/pdf/EU_FQD_Study_Final_Report.pdf

keskimääräiset päästöt ovat noin viisi prosenttia korkeammat kuin tiedoissa, jotka esitettiin polttoaineen laatua käsittelevälle komitealle vuoden 2011 ehdotuksessa. Tämä johtuu suuressa määrin fossiilisten polttoaineiden merkittävästi korkeammista ja erittäin vaihtelevista alkuvaiheen päästöistä. Perinteisten raaka-aineiden alkuvaiheen kasvihuonekaasuintensiteetissä on huomattavia eroja, ja epätavanomaisista lähteistä peräisin olevan öljyn tuotannossa havaitaan usein korkeampia kasvihuonekaasuintensiteettejä. Näin ollen raportoitujen päästöjen tarkkuus paranee yhdenmukaistetun tietojen raportoinnin kautta.

Laskentamenetelmän tarkkuus on vahvasti sidoksissa siihen korkean intensiteetin raaka-aineiden osaan, jota käytetään polttoaineen tuotannossa. Sen vuoksi on tarpeen yhdenmukaistaa raportointi, joka liittyy polttoaineen alkuperään¹⁴ ja ostopaikkaan¹⁵. Tällaisen raportoinnin on kuitenkin vastattava voimassa olevaa unionin lainsäädäntöä, joka koskee raakaöljyn tuonnin ja toimitusten rekisteröintiä EU:ssa¹⁶.

Tämän ehdotuksen taustalla olevan analyysin mukaan lisäkustannusten kokonaismäärä polttoainelitraa kohti kaikissa tarkastelluissa laskentamenetelmissä vaihteli 0,03 eurosentistä 0,04 eurosenttiin. Suurin nousu huomattiin, jos toimittajien oli raportoitava kasvihuonekaasujen arvot toimittajakohtaisten päästöjen perusteella tai unionin keskimääräisten raaka-ainekohtaisten päästöjen perusteella sen sijaan, että käytetään unionin keskimäärää polttoainetyyppejä kohti kaikkien raaka-aineiden osalta. Tämä osoittaa, että parhaassa vaihtoehdossa toimittajien ei tarvitsisi raportoida raaka-ainekohtaisista kasvihuonekaasuarvoista. Näin ollen ehdotetuissa menetelmissä edellytetään, että toimittajat raportoivat unionin keskimääräisestä kasvihuonekaasupäästöjen intensiteetistä kutakin polttoainetta kohti.

Direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan 4 mukaan toimittajaryhmä voi halutessaan täyttää kuuden prosentin vähennysvelvoitteen yhteisesti ja kyseisen direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan mukaan voidaan antaa mainitun säännöksen soveltamiseksi mahdollisesti tarvittavat säännöt. Tämän vuoksi on tarpeen yhdenmukaistaa määritelmiä, jotka koskevat toimittajan tunnistustietoja, polttoaineen tai energian määrää, polttoaineen tai energian tyyppiä, ostopaikkaa ja markkinoille saatetun polttoaineen tai energian alkuperää, jotta useasta jäsenvaltiosta peräisin olevien toimittajien, jotka sopivat yhteisestä raportoinnista, on helpompi käyttää yhteistä raportointijärjestelmää. Lisäksi sen varmistamiseksi, että vältetään kaksinkertainen laskenta rajat ylittävässä toimittajien yhteisessä raportoinnissa, on syytä yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden raportointi komissiolle, jotta kaikkien niiden jäsenvaltioiden viranomaisille, joita asia koskee, voidaan saattaa tarvittavat tiedot kaikista toimittajista, jotka muodostavat yhdestä tai useasta jäsenvaltiosta peräisin olevan yhden tai usean toimittajan ryhmän.

¹⁴ Määritetään raaka-aineen kaupanimenä. Raakaöljyä koskevat tiedot raportoidaan tällä hetkellä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2964/95 mukaisesti ja toimitetaan edelleen komissiolle neljännesvuosittain sen jälkeen, kun on toteutettu toimenpiteet luottamuksellisuuden varmistamiseksi. Poikkeuksena on kaupanimi. "Nimitys" on ilmoitettava. Kaupanimi on tarkempi kuvaus, joka myös tunnustetaan laajemmin ja joka voidaan helpommin yhdistää kasvihuonekaasupäästöihin. Näin ollen täytäntöönpanosäädöksessä määritetään yleisesti käytettyjen raakaöljyjen kaupanimet.

¹⁵ Määritetään jalostuslaitoksen maana ja nimenä. Jäsenvaltiot saavat nämä tiedot jo tullimaksuja koskevasta lainsäädännöstä. Erityisesti asetuksen (EY) N:o 450/2008 37 artikla mahdollistaa sen, että tuotteen alkuperämaasta voidaan pyytää mitä tahansa tarpeellista tietoa. Alkuperä määritetään paikaksi, jossa tuotteelle on suoritettu viimeinen merkittävä valmistustoimi. Erityiset määritelmät polttoaineita koskeville valmistustoimille määritetään komission asetuksen 2454/93 14 ja 15 liitteessä.

¹⁶ Neuvoston asetus (EY) N:o 2964/95 raakaöljyn tuonnin ja toimitusten rekisteröinnistä yhteisössä. EYVL L 310, 22.12.1995, s. 5.

Jäsenvaltioiden on syytä sallia se, että toimittajat käyttävät raportoinnissaan unionin muun tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti kerättyjä tietoja, jotta vähennetään hallinnollista taakkaa, sillä edellytyksellä, että raportointi suoritetaan liitteessä IV esitettyjen vaatimusten mukaisesti. Tällaiseen unionin lainsäädäntöön kuuluvat muun muassa muttei yksinomaan neuvoston direktiivin 2008/118/EY täytäntöön panemisesta valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti verottomia siirtoja koskevien tietokoneistettujen menettelyjen osalta 24 päivänä heinäkuuta 2009 annettu komission asetus (EY) N:o 684/2009¹⁷, tietyistä yhteisön tullikoodeista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93¹⁸, energiatilastoista annettu asetus (EY) N:o 1099/2008¹⁹, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 23 päivänä huhtikuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY²⁰ ja sen täytäntöönpanosäädökset, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisten ohjeiden vahvistamisesta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailua ja raportointia varten 18 päivänä heinäkuuta 2007 annettu komission päätös 2007/589/EY²¹ sekä raakaöljyn tuonnin ja toimitusten rekisteröinnistä yhteisössä annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2964/95.

Rahoitusvaikutukset

Vaikutusten arvioinnissa keskusteltiin myös unionin teollisuuden kilpailukyvystä. Vaikuttaa siltä, ettei yrityksiin (mukaan lukien jalostamot) kohdistu merkittäviä vaikutuksia. Tämä perustuu siihen, että odotetut kuluttajahintojen nousut ovat vähäisiä ja käytännöllisesti katsoen näiden kaikkien kustannusten odotetaan siirtyvän vaikutusten arvioinnin mukaisesti.

¹⁷ EUVL L 197, 29.7.2009, s. 24.

¹⁸ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

¹⁹ EUVL L 304, 14.11.2008, s. 1.

²⁰ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16.

²¹ EUVL L 229, 31.8.2007, s. 1.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI**bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY mukaisista laskentamenetelmistä ja raportointivaatimuksista**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin 93/12/EY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY²² ja erityisesti sen 7 a artiklan 5 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan 5 kohdan mukaisesti vahvistettavan muista kuin biologisista lähteistä peräisin olevien polttoaineiden ja muun energian kasviuonekaasupäästöjen laskentamenetelmän olisi mahdollistettava riittävän tarkka raportointi, jotta komissio voisi arvioida kriittisesti sitä, miten polttoaineen toimittajat täyttävät direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan 2 kohdan mukaiset velvoitteensa. Laskentamenetelmällä olisi varmistettava mittauksen tarkkuus samalla kun otetaan asianmukaisesti huomioon siihen liittyvien hallinnollisten vaatimusten monimutkaisuus. Samaan aikaan sen olisi rohkaistava toimittajia vähentämään toimittamansa polttoaineen kasviuonekaasuintensiteettiä. Lisäksi olisi harkittava huolellisesti sitä, millaisia vaikutuksia menetelmällä on unionin jalostamoihin. Näin ollen laskentamenetelmän olisi perustuttava keskimääräisiin kasviuonekaasuintensiteetteihin, jotka edustavat tietylle polttoainelähteelle tyypillistä teollisuuden keskimääräistä arvoa ("keskimääräiset oletusarvot"). Tämän etuna on, että toimittajille ja jäsenvaltioille aiheutuu vähemmän hallinnollisia rasitteita. Tällä hetkellä ehdotetuissa menetelmissä ei tulisi edellyttää polttoaineen kasviuonekaasuintensiteetin erittelyä raaka-aineiden lähteen perusteella, koska tämä vaikuttaisi tiettyjen unionissa toimivien jalostamojen tämänhetkisiin investointeihin.
- (2) Raportointivaatimukset niille polttoaineen toimittajille, jotka ovat komission suosituksessa 2003/61 tarkoitettuja pieniä ja keskisuuria yrityksiä, olisi minimoitava niin pitkälle kuin se direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan 1 kohdan yhteydessä on mahdollista. Vastaavasti EU:n ulkopuolella jalostetun bensiinin ja dieselin tuojien ei tarvitsisi toimittaa yksityiskohtaista tietoa niistä raakaöljyjen lähteistä, joita käytetään kyseisten polttoaineiden valmistamiseen, koska on mahdollista, että nämä tiedot eivät ole saatavilla tai niitä on vaikeita hankkia.

²² EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58.

- (3) Jotta voitaisiin kannustaa vähentämään kasvihuonekaasujen päästöjä edelleen, olisi toimittajien elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä laskettaessa otettava huomioon alkuvaiheen päästöjen vähennyksiin luettavat vähennykset, mukaan luettuina soihdutuksesta ja kaasunpoistosta aiheutuvien päästöjen vähennykset. Jotta polttoaineen toimittajien olisi helpompi ilmoittaa alkuvaiheen päästöjen vähennyksistä, olisi sallittava eri päästöjärjestelmien käyttö päästövähennysten laskemiseen ja sertifiointiin. Huomioon olisi voitava ottaa ainoastaan alkuvaiheen päästöjen vähennyshankkeet, jotka alkavat sen jälkeen, kun on vahvistettu 7 a artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettu polttoaineiden vertailutaso (1 päivä tammikuuta 2011).
- (4) Painotetut keskimääräiset kasvihuonekaasujen oletusarvot tarjoavat yksinkertaisen menetelmän, jolla polttoaineiden toimittajat voivat määrittää toimittamansa polttoaineen kasvihuonekaasusisällön. Kyseiset arvot, jotka edustavat EU:n raakaöljyliusketta, sisältyvät muun muassa JEC-yhteenliittymän laatimaan "Well to Wheel" -raporttiin (versio 4), Euroopan komission A. Brandtilta tilaamiin tutkimuksiin bitumi- tai öljyliuskeesta sekä työhön, jota kansainvälisen puhtaiden liikennejärjestelmien neuvosto (ICCT) on tehnyt Euroopan komissiolle alkuvaiheen päästöistä öljyntuotannon kasvihuonekaasupäästöjen estimaattorin yhteydessä liittyen EU:ssa käytettäviin raakaöljyihin.
- (5) Kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset, jotka liittyvät öljyn ja kaasun alkuvaiheen päästöihin, olisi arvioitava ja todennettava kansainvälisissä standardeissa, erityisesti ISO 14064-, ISO 14065- ja ISO 14066-standardeissa määritettyjen periaatteiden ja normien mukaisesti.
- (6) Direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan 5 kohdan b alakohdassa edellytetään, että vahvistetaan menetelmät, joilla määritetään muuta kuin biologista alkuperää olevien polttoaineiden yhdistetty kasvihuonekaasuintensiteetti unionissa vuonna 2010 ("vertailutaso"). Vertailutason olisi perustuttava dieselpolttoaineen, bensiinin, muuhun kuin tiekäyttöön tarkoitetun kaasuöljyn, nestekaasun ja paineistetun maakaasun määriin, ja sitä varten käytetään tietoja, jotka on virallisesti raportoitu ilmastonmuutosta koskevalle YK:n puitesopimukselle vuonna 2010. Polttoaineen vertailutason ei tulisi olla fossiilinen vertailukohta, jota käytetään laskettaessa biopolttoaineista saatavia kasvihuonekaasujen vähennyksiä, vaan sen tulisi pysyä sellaisena kuin se on esitetty direktiivin 98/70/EY liitteessä IV.
- (7) Koska fossiilisen polttoaineyhdistelmän koostumus vaihtelee vain hieman vuodesta toiseen, fossiilisten polttoaineiden yhteenlasketun kasvihuonekaasuintensiteetin vaihtelu on myöskin pieni. Näin ollen on asianmukaista, että polttoaineen vertailutaso perustuu vuoden 2010 keskimääräisiin kulutustietoihin unionissa sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet ne Yhdistyneiden kansakuntien ilmastonmuutosta koskevalle puitesopimukselle.
- (8) Vuoden 2010 polttoaineen vertailutason olisi edustettava keskimääräistä alkuvaiheen kasvihuonekaasujen intensiteettiä sekä keskimääräistä monimutkaista jalostamon kasvihuonekaasuintensiteettiä fossiilisille polttoaineille. Näin ollen vertailutaso olisi laskettava käyttäen polttoaineiden oletusarvoja. Polttoaineen vertailutason standardipäästöarvon olisi pysyttävä muuttumattomana aina vuoteen 2020 saakka, jotta polttoaineiden toimittajille taataan sääntelyvarmuus niiden velvoitteista vähentää niiden toimittamien polttoaineiden kasvihuonekaasuintensiteettiä.

- (9) Direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan 5 kohdan d alakohdan nojalla on vahvistettava myös menetelmä, jota käytetään sähköajoneuvojen osuutta laskettaessa. Kyseisen artiklan mukaan menetelmän olisi oltava yhteensopiva Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY 3 artiklan 4 kohdan kanssa²³. Tämän yhdenmukaisuuden varmistamiseksi olisi käytettävä samaa mukautuskerrointa käyttövoiman tehokkuutta varten.
- (10) Toimittajat voivat ilmoittaa tieliikenteen käyttöä varten toimitetun sähköenergian direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan 1 kohdan mukaisesti raportoidessaan vuosittain jäsenvaltioille. Toimittajien raportoinnin hallinnollisten kustannusten rajoittamiseksi on asianmukaista, että menetelmät perustuvat arviointiin pikemmin kuin sähkön tosiasialliseen kulutukseen mittaamiseen sähköisessä maantieajoneuvossa tai moottoripyörässä.
- (11) On syytä käyttää yksityiskohtaista lähestymistapaa arvioitaessa biopolttoaineiden määrää ja kasvihuonekaasuintensiteettiä tapauksissa, joissa biopolttoainetta ja fossiilista polttoainetta käsitellään samassa prosessissa. Tarvitaan erityistä menetelmää, koska tuloksena olevaa biopolttoaineen määrää ei sellaisenaan voida mitata esimerkiksi kasvisöljyjen ja fossiilisen polttoaineen yhteisessä vetykäsittelyssä. Direktiivin 98/70/EY 7 d artiklan 1 kohdassa säädetään, että elinkaariaikaiset kasvihuonekaasupäästöt olisi kyseisen direktiivin 7 a ja 7 b artiklan 2 kohdan soveltamiseksi laskettava samaa menetelmää käyttäen. Tämän vuoksi vapaaehtoisten järjestelmien suorittama kasvihuonekaasupäästöjen sertifiointi on pätevä direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan sekä 7 b artiklan 2 kohdan soveltamiseksi.
- (12) Direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua toimittajien raportointia olisi täydennettävä raportoitavien tietojen yhdenmukaisella mallilla ja määritelmillä. Tietojen määritelmien yhdenmukaistamista tarvitaan, jotta voidaan asianmukaisesti suorittaa kasvihuonekaasuintensiteetin laskenta, joka liittyy yksittäisen toimittajan raportointivelvoitteisiin, koska tiedot muodostavat keskeisen perustan direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti yhdenmukaistetulle menetelmälle. Näihin tietoihin kuuluvat toimittajan tunnistustiedot, markkinoille saatetun polttoaineen tai energian määrä ja tyyppi.
- (13) Toimittajilta edellytettävää raportointia, joka esitetään direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan 1 kohdassa, olisi täydennettävä yhdenmukaistetuilla raportointivaatimuksilla, raportointimallilla sekä määritelmillä, joita käytetään jäsenvaltioiden toimittaessa komissiolle tietoja, jotka liittyvät unionissa käytettyjen polttoaineiden kasvihuonekaasuihin. Erityisesti nämä raportointivaatimukset mahdollistavat sen, että voidaan päivittää fossiilinen vertailukohta, joka kuvataan direktiivin 98/70/EY liitteen IV osassa C olevassa 19 kohdassa sekä direktiivin 2009/28/EY liitteen V osassa C olevassa 19 kohdassa, ja lisäksi ne helpottavat direktiivin 98/70/EY 9 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan 3 kohdan mukaista raportointia. Ne myös helpottavat laskentamenetelmän saattamista teknisen ja tieteellisen edistymisen mukaiseksi, jotta varmistetaan, että se täyttää tarkoituksensa. Tietoihin sisältyy markkinoille saatetun polttoaineen tai energian määrä ja polttoaineen ja energian tyyppi, ostopaikka sekä markkinoille saatetun polttoaineen tai energian alkuperä.

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).

- (14) Jäsenvaltioiden on syytä sallia se, että toimittajat käyttävät raportointivaatimuksensa täyttämiseen tietoja, jotka kerätään muun unionin tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jotta vähennetään hallinnollista taakkaa, sillä edellytyksellä, että raportointi suoritetaan liitteessä IV esitettyjen vaatimusten sekä liitteessä I ja III esitettyjen määritelmien mukaisesti.
- (15) Jotta voidaan helpottaa toimittajaryhmien raportointia direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan 4 kohdan mukaisesti, kyseisen direktiivin 7 a artiklan 5 kohdan c alakohdan perusteella voidaan antaa mainitun säännöksen soveltamiseksi mahdollisesti tarvittavat säännöt. On syytä helpottaa kyseistä raportointia, jotta vältetään fyysisten polttoainesiirtojen häiriytyminen, koska erilaiset toimittajat saattavat markkinoille erilaisia, osuuksiltaan eriäviä polttoaineita, ja siten heidän on mahdollisesti käytettävä erilainen määrä resursseja kasvihuonekaasutavoitteen saavuttamiseksi. On kuitenkin tarpeen yhdenmukaistaa määritelmät toimittajan tunnistustiedoille, markkinoille saatetun polttoaineen tai energian määrälle ja polttoaineen ja energian tyypille, ostopaikalle sekä markkinoille saatetun polttoaineen tai energian alkuperälle. Lisäksi sen varmistamiseksi, että vältetään kaksinkertainen laskenta rajat ylittävässä, toimittajien yhteisessä raportoinnissa, on syytä yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden raportointi komissiolle, jotta vaaditut tiedot kustakin toimittajasta, jotka muodostavat yhdestä tai useasta jäsenvaltiosta peräisin olevan yhden tai usean toimittajan ryhmän, voidaan saattaa kaikkien niiden jäsenvaltioiden viranomaisille, joita asia koskee.
- (16) Direktiivin 98/70/EY 8 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava vuosittain kertomus kansallisista polttoaineen laatutiedoista edellisen kalenterivuoden osalta muodossa, joka on vahvistettu 18 päivänä helmikuuta 2002 annetussa komission päätöksessä 2002/159/EY²⁴. Jotta voidaan ottaa huomioon direktiiviin 98/70/EY Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/30/EY²⁵ tehdyt muutokset sekä sen jälkeen jäsenvaltioille asetetut raportoinnin lisävaatimukset, tehokkuuden ja yhdenmukaisuuden vuoksi on tarpeen selvittää mitkä niistä tiedoista, jotka kuuluvat direktiivin 98/70/EY 8 artiklassa säädettyjen polttoaineen laatutietoja koskevien raportointivelvoitteiden soveltamisalaan, olisi ilmoitettava, sekä mukauttaa muotoa, jossa tiedot ilmoitetaan.
- (17) Komissio esitti 23 päivänä helmikuuta 2012 toimenpideluonnoksen direktiivin 98/70/EY mukaan perustetulle komitealle. Komitea ei pystynyt antamaan lausuntoa tarvittavalla määränemmistöllä, ja komission on sen vuoksi syytä esittää neuvostolle ehdotus neuvoston päätöksen 2006/512/EY 5 a artiklan 4 kohdan mukaisesti,

²⁴ Komission päätös 2002/159/EY, tehty 18 päivänä helmikuuta 2002, polttoaineen laatua koskevien kansallisten tietojen tiivistelmien toimittamisessa sovellettavista yhteisistä ohjeista (EUVL L 53, 23.2.2002, s. 30).

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/30/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, direktiivin 98/70/EY muuttamisesta bensiinin, dieselin ja kaasuöljyn laatuvaatimusten osalta sekä kasvihuonekaasupäästöjen seurantaan ja vähentämiseen tarkoitettujen mekanismien käyttöönoton osalta, neuvoston direktiivin 1999/32/EY muuttamisesta sisävesialusten käyttämien polttoaineiden laatuvaatimusten osalta ja direktiivin 93/12/ETY kumoamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 88).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan polttoaineisiin, joita käytetään tieliikenteen ajoneuvoissa ja liikkuvissa työkoneissa (mukaan lukien sisävesialukset, kun ne eivät ole merellä), maatalous- ja metsätraktoreissa sekä huvialuksissa, kun ne eivät ole merellä, sekä tieliikenteen ajoneuvoissa käytettävään sähköön.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan direktiiviin 98/70/EY sisältyvien määritelmien lisäksi seuraavia määritelmiä:

- 1) "alkuvaiheen päästöillä" tarkoitetaan kaikkia kasvihuonekaasupäästöjä, jotka aiheutuvat ennen kuin raaka-aineet tulevat jalostamoon tai prosessointilaitokseen, jossa liitteessä I tarkoitettu polttoaine on tuotettu;
- 2) "luonnonbitumin raaka-aineella" tarkoitetaan jalostamon raaka-aineen mitä tahansa lähdettä,
 - jonka API-luku on enintään 10 astetta varantomuodostelmassa hankintapaikassa, sellaisena kuin se on määritetty ASTM-testimenetelmässä D287²⁶;
 - jonka vuosittainen keskimääräinen viskositeetti varannon lämpötilassa on suurempi kuin laskettuna seuraavalla yhtälöllä: viskositeetti (Cp) = 518,98e-0,038T; jossa T tarkoittaa lämpötilaa celsiusasteina;
 - joka kuuluu neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 esitetystä CN-koodissa 2714 mainitun bitumipitoisen hiekan määritelmän soveltamisalaan²⁷; sekä
 - jossa raaka-ainelähteen hyödyntämisessä käytetään kaivauksia tai lämpöavusteista painovoimaojitusta, ja lämpöenergia saadaan pääasiassa muista lähteistä kuin itse raaka-ainelähteestä;
- 3) "öljyliuskeen raaka-aineella" tarkoitetaan mitä tahansa jalostamon raaka-aineen lähdettä, joka sijaitsee kiinteää kerogeeniä sisältävässä kalliomuodostumassa ja joka kuuluu asetuksessa (ETY) N:o 2658/87²⁷ esitetystä CN-koodissa 2714 mainitun öljyliuskeen määritelmään. Raaka-aineen lähteen hyödyntämisessä käytetään kaivauksia tai lämpöavusteista painovoimaojitusta.

²⁶ American Society for Testing and Materials, <http://www.astm.org/index.shtml>

²⁷ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

- 4) "perinteisellä raakaöljyllä " tarkoitetaan mitä tahansa jalostamon raaka-ainetta, jonka API-luku on yli 10 astetta varantomuodostumassa alkuperäisessä paikassa mitattuna ASTM-testimenetelmällä D287, ja joka ei kuulu neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2658/87²⁷ esitetystä CN-koodissa 2714 mainitun määritelmän soveltamisalaan.

3 artikla

Menetelmä toimitettujen polttoaineiden ja energian (muiden kuin biopolttoaineiden) kasvihuonekaasuintensiteetin laskemista ja toimittajien suorittamaa raportointia varten

1. Direktiivin 7 a artiklan 2 kohdan soveltamista varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että polttoaineen toimittajat käyttävät liitteessä I esitettyjä menetelmiä toimittamiensa polttoaineiden kasvihuonekaasuintensiteetin määrittelemiseksi.
2. Direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 7 a artiklan 2 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on vaadittava toimittajia ilmoittamaan tiedot käyttämällä tämän direktiivin liitteessä I esitettyjä määritelmiä ja laskentamenetelmiä. Tiedot ilmoitetaan vuosittain käyttämällä tämän direktiivin liitteessä IV esitettyä mallia.
3. Jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin liitteessä I esitettyjä yksinkertaistettuja menetelmiä tapauksissa, joissa polttoaineen toimittajat ovat pieniä ja keskisuuria yrityksiä.

4 artikla

Polttoaineen vertailutason ja kasvihuonekaasuintensiteetin vähennyksen laskeminen

Sen todentamiseksi, että polttoaineen toimittajat noudattavat direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan 2 kohdan mukaista velvoitettaan, jäsenvaltioiden on vaadittava toimittajia vertaamaan polttoaineista ja sähköenergiasta aiheutuvien elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasujen päästöjen saavutettuja vähennyksiä tämän direktiivin liitteessä II esitettyyn polttoaineen vertailutasoon.

5 artikla

Jäsenvaltioiden raportointi

1. Toimittaessaan komissiolle kertomukset direktiivin 98/70/EY 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tämän direktiivin liitteessä III määritetyt tiedot, jotka liittyvät mainitun direktiivin 7 a artiklan noudattamiseen.

2. Jäsenvaltioiden on käytettävä tämän direktiivin liitteessä III esitettyjen tietojen toimittamiseen asetukseen (EY) N:o 401/2009²⁸ perustuvia Euroopan ympäristökeskuksen Reportnet-välineitä. Jäsenvaltiot siirtävät tiedot sähköisen tietojensiirron avulla Euroopan ympäristökeskuksen hallinnoimaan eurooppalaiseen keskusrekisteriin käyttäen mallia, joka on laadittu liitteen IV perusteella ja josta säädetään kyseisessä liitteessä.
3. Tiedot on toimitettava vuosittain käyttäen liitteessä IV tarkoitettua mallia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimituspäivästä sekä sen tietojen todentamisesta ja toimittamisesta komissiolle vastaavan toimivaltaisen viranomaisen yhteystiedot.

6 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset komissiolle tiedoksi viimeistään [12 kuukautta hyväksymisen jälkeen] ja ilmoitettava viipymättä säännöksiin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

7 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [12 kuukautta tämän direktiivin hyväksymisestä]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.
2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 401/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, Euroopan ympäristökeskuksesta sekä ympäristöä koskevasta Euroopan tieto- ja seurantaverkostosta (EUVL L 126, 21.5.2009, s. 13).

8 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

9 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*